

1. Obec Lhota-Vlasenice

Na základě výňatků z historie v souvislosti se stávajícími faktory, jsou představeny heraldické symboly (figury) obce. Následně jsou veškeré figury a tinktury v souladu s heraldickými pravidly zdůvodněny.

Významné jsou vlastnické vztahy pánů z Ústí a rodu Malovců včetně sakrálních staveb v obci Vlasenice- kaplička sv. Prokopa a v obci Lhota- kaplička sv. Marie.

(**figura** je heraldický název pro symbol, kterým může být např. růže, kůň, hvězda atd.)

(**tinktura** představuje v heraldické terminologii barvu a to modrou, červenou, zelenou, černou, z kovů pak barvu zlatou a stříbrnou).

První písemná zmínka pochází z roku 1549 obou vsí Wlaseniczi a Lhotkou. v souvislosti se zámek v Kameniczi, který byl původně gotickým hradem. Pod držením pánů z Malovce- Jana z Malovce byl přestavěn na renesanční zámek. Před rodem Malovců byli významnými držiteli panství pánové z Ústí. Vsi - Lasenice (později Vlasenice) a Lhotka si nesli svoji územní autonomii od svého počátku. Citlivým spojením obou obcí a respektování jedinečnosti každé z nich vznikla jejich sloučením v roce 1992 samostatná obec – Lhota-Vlasenice.

Níže jsou uvedena fakta, z obou obcí, důležitá pro vytvoření heraldických figur pro obecní symboly.

Kaplička -zasvěcena narození panny Marie- obec Lhoka

Kaplička v obci je významnou sakrální stavbou, která je zasvěcena narození panny Marie, byla postavena v roce 1882. Začátkem 2. Světové války byla rekonstruována a po té dále v letech 2001 a 2010.

Mezi atributy panny Marie patří -dvanáct hvězd kolem hlavy, srpek měsíce a modrý šat s červeným pláštěm jsou typické atributy/tinkтуры (barvy). Velmi častým atributem, zvláště na obrazech, je také hořící srdce.

Dalšími výjevy jsou možnosti jejího zobrazení podle přívlastku-

Madona: žena s malým dítětem v náručí. Panna Maria Neposkvrněná: žena stojící na srpku měsíce a šlapající po hadovi nebo drakovi. Panna Maria Bolestná: žena s jedním nebo se sedmi meči zabodnutými (potom se nazývá sedmibolestná) do srdce. Panna Maria Ochránitelka: žena se širokým pláštěm, pod nímž je ukryto množství menších postaviček lidí.

Pro návrh znaku obce bylo vycházeno z atributů 12-ti hvězd. Použita byla jedna, jako symbolika obce Lhoty v souvislosti s kapličkou, spolu s výtvarně čistým začleněním do znaku.

Kaplička -zasvěcena sv. Prokopovi- obec Vlasenice

Kaplička- sakrální památka v obci Vlasenice byla postavena v roce 1885 a znovu byla opravena v letech 2003 a 2005, k této příležitosti byl odlit nový zvon z odkazem na sv. Prokopa, který byl za války z kapličky odcizen.

Sv. Prokop byl český poustevník a řeholník z přelomu 10. a 11. století. Zakladatel benediktinského kláštera v Sázavě. Jeden z patronů českých zemí.

Mezi atributy sv. Prokopa jemuž je kaplička zasvěcena patří - Mnich v prostém rouchu nebo opat ve zdobeném rouchu a v plášti s mitrou (špičatou čepicí), berla (hůl se stočeným horním koncem) v ruce, dáběl uvázaný na řetězu u nohou.

Jeho zobrazení podléhalo módní zvyklosti dobových slohů –

Ve středověku byl svatý Prokop zobrazován jako řeholník v mnišském oděvu. V baroku také jako opat v pontifikáliích s berlou a mitrou. Může mít též knihu a od 17. století kříž.

Pro návrh znaku obce byla použita zlatá berla se stočeným koncem jako prvek představující obci Vlasenice, ve které kaplička zasvěcena sv. Prokopu, stojí.

Malovcové z Malovic (Malowetz z Malowitz)

Užívali od počátku 14. Století v erbu v modrý štít v němž byla polovina zlatého koně s červenou uzdou a ohlávkou, také v klenotu se opakoval stejný kůň. Měli tehdy shodný znak s pány z Pardubic. Jejich znaky se lišily jen tinkturami(barvami). Oba rody získali tento erb podle heraldické pověsti účasti jejich předka v bitvě u Milána roku 1158. Erb se dochoval i na náhrobcích ze 16. Století Kamenici nad Lipou. V letech 1549-1606 vlastnili Malovcové také panství v Kamenici nad Lipou kde syn Zdeňka Malovce, Jan Malovec přestavěl v roce 1583 gotický hrad na renesanční zámek. Rod Malovců patřil ve své době k nejrozvětvenějším rodům s rozsáhlým majetkem. Byli tak zámožní, že se stali věřiteli mnoha starých panských rodů. Pod tento významný rod spadaly tehdy obě obce Lhota a Vlasenice, nyní Lhota-Vlasenice.

Pro návrhy obce Lhota-Vlasenice byla použita figura koně z jejich erbu.

Sezimové z Ústí (z Ústí)

Používali od 13. Století ve znaku pětistou růži, která byla společná všem Vítkovcům. Problémem zůstává barva této růže. Podle heraldické pověsti dostali Sezimové do znaku černou růži ve zlatém poli, která měla být znamením jejich nemanželského původu. Modrou růži měli již prokazatelně ve znaku páni ze Stráže, kteří byli také jednou z větví jihočeských Vítkovců. Na základě této skutečnosti je pravděpodobnější černá barva růže, což dokazuje faktická změna městského znaku Sezimova Ústí v roce 1970, kdy si město dalo do znaku (ve zlaté horní polovině) černou růži. Protože však město Kamenici na Lipou a tím i nyní obec Lhotu- Vlasenici, vlatnili také páni ze Stráže v rámci dědictví právě po pánech z Ústí, je modrá tinktura růže v návrzích znaku, na místě.

Ovšem k vyobrazení je možná i modrá růže právě díky historickým dokladům, kdy znalci z císařské kanceláře popisují v tehdejších dobách vyloženě modrou růži ve zlatém poli jako součást Kounického erbu, který nesl ve svém erbu modrou růži , právě po vymřelém rodu pánů z Ústí. Navíc modrá barva růže, je potvrzena další skutečností a to, že ve znakové galerii v hornofalckém hradě Laufu u Norimberka z roku 1361 je vyobrazena také modrá růže pánů z Ústí. Totožnost erbů pánů z Ústí a ze Stráže potvrdil i přední genealog a heraldik Augustus Sedláček. Celý rod roku 1642 vymřel a rodové erbovní znamení bylo přeneseno na Lva Viléma z Kounic, který byl povýšen do hraběcího stavu a mohl se psát Sezima z Ústí.

Tedy nakonec pokud se rozhodnete (jako obec)pro modrou či černou tinkturu (barvu) růže, obojí je obhajitelné.

Pro návrhy obce Lhota-Vlasenice byla použita modrá růže, právě ve vztahu k barevnosti dalších tinktur ve znaku a k doloženým historickým faktům.

2. Zdůvodnění použití figur v návrzích znaku

Pro návrhy znaku a vlajky obce Lhota –Vlasenice je příhodné použití více figur a tinktur a propojení jejich barevných kombinací. Proto bylo vytvořeno více návrhů znaku, které svým charakterem, současným i minulým, představují podstatu obce.

Polovina zlatého koně- s červenou uzdou a ohlávku

Odkaz na erb v rodu Malovců, jež byl ve své době velmi bohatým a rozvětveným rodem.

Modrá růže

Odkaz na rod pánů z Ústí.

Berla

Atribut sv. Prokopa, jemuž je kaplička v obci Vlasenice zasvěcena. V návrzích představuje samotnou obec.

Hvězda

Atribut panny Marie, jíž je zasvěcena kaplička v obci Lhota, v návrzích představují tuto obec.

Hrot /snížený hrot- (modrý, zlatý)

Představující geomorfologické umístění obce a členění znaku

Břevno- (stříbrné, zlaté)

Pruh ve kterém jsou umístěny růže, podtrhující barevný kontrast a sloučení dvou obcí v jednu.

Červená tinktura- značí v návrzích připravenost, odhodlání a duchovní sílu. Zároveň podporuje barevnou výrazovost. Je také odkazem na tinkturu panny Marie

Modrá tinktura- odkazuje na tinkturu erbu Malovců a pánů z Ústí, svou symbolikou značí moudrost, hloubku a zároveň pokoru, která je nedílnou součástí vědomostí a duševní rovnováhy. Spolu s červenou je modrá tinktura mimo jiné odkazem na pannu Marii. Tyto dvě barvy jsou její symbolikou v rovině tinktur.

Stříbrná tinktura-kov představuje smysl pro čest a moudrost. I když působí chladivým dojmem je zde hlavní podstata neoblomnost a prosazení čistých úmyslů a vizí. Pravda a spravedlnost je nositelem tohoto kovu. V heraldickém pojetí představující (vedle modré) též vodstvo.

Zlatá tinktura-kov, je v návrzích symbolem nejen bohatství materiálního, ale také duševního. Dále představuje ušlechtilost, svobodu projevu a fyzickou vitalitu a spojitost s erbovními tinkturami obou panských rodů.

2. 1. NÁZOR A ZKUŠENOST-

Co se týče vyobrazení staveb či soch, jako jsou například – kaple, křížky, boží muka či sochy patronů v obci, pak tyto figury na znak *nedoporučuji*. Jednoznačně z důvodů zjednodušení stavby či světce, ke kterému v rámci heraldiky musí dojít. Pak se stane, že obec X má například stejný kostel ve znaku jako obec Y.

Proto jsou do symbolů obce užity hlubší prvky jako například atributy světců, kterým jsou sakrální stavby zasvěceny.

2. 2. DOPORUČJI- MEDAILE, ODZNÁČKY

Sakrální stavby jsou krásné a navíc významné historicky i nábožensky. Proto je doporučuji vytvořit do kovu, kde se dají reálně a výtvarně věrně zachytit a to na pamětní medaile nebo další upomínkové předměty-odznáčky, ručně malované hrnečky, skleničky (třeba k výročí obce, udělení znaku a vlajky obce, rodákům).

Na **medaili** můžeme na **1. Straně** vymodelovat Vaši kapli nebo světce, přesně podle skutečnosti a na **2. Straně** medaile použít znak obce.

Zde zasílám odkaz, jak taková medaile nebo hrneček mohou vypadat-

www.lika-obce.cz

<http://lika-obce.cz/vyroby-a-sluzby/medaile/>

<http://lika-obce.cz/vyroby-a-sluzby/upominkove-a-drobne-predmety/>

3. Obecná terminologie, popis

3. 1. BARVY (tinkтуры)- význam

Zelená- je odvozena z převládající barvy vegetace. Působí nedráždivě, vyváženým a uklidňujícím dojmem. Je barvou života a zdravého mládí. V křesťanském pojetí je barvou naděje. V heraldické symbolice značí volnost, krásu, optimismus, důvěru, mírnost, přátelství, naději a mír.

Červená- kraluje mezi barvami. Její rumělková podoba ji řadí mezi heraldickými barvami do popředí. Je dobře viditelná, dráždivá a vzněcující a tím nejúčinnější. Číňanům značila cnost a pravdu, Římané ji používali k zahájení bitvy a starověcí Skythové a Peršané ji nosili na svých štítech jako výraz neohroženosti, bojovnosti a síly. Křesťanství tuto barvu spojilo s mučednictvím, dobročinností, ohněm, láskou.

Modrá- tato základní heraldická barva byla odvozena z oblohy a také z hladiny vodstev. Modrá vyvolává v člověku pocit vážnosti, harmonie, tichosti a hloubky. V heraldické symbolice značí věrnost, víru, stálost, pokoru

Černá – tato barva je přirovnávána k zemi. Odpradávná byla spojována se strachem, smrtí, smutkem (bílá byla také výrazem smutku- pro vyšší vrstvu) a tajemnem. V heraldické symbolice výkladu, značí pokoru, věrnost, oddanost, ale také zásadovost a sílu. Přestože se k černi váže i leccos negativního, je v heraldice velice frekventovanou tinkturou, protože nejlépe plní úlohu barevného kontrastu

KOVY

Zlatá (žlutá)- je srovnávána se sluncem. Kralující mezi kovy, byla už v minulosti pro svou stálost a oslnivý lesk považována za nejvznešenější. Symbolizuje bohatství, blahobyť, ušlechtilost i slávu. Symbolika – životní síla, vitalita, svoboda.

Stříbrná (bílá)- je srovnávána s drahocennou perlou. Symbolika- čistota, smysl pro čest, právo a spravedlnost, též moudrost a radost

Umístění kovů a tinktur (barev)- kovy zlatá (žlutá) a stříbrná (bílá) se nemohou překrývat. Žádoucí je, aby byly umístěny na tinktuře a to zelené, modré, červené nebo černé. Například zlatá lilie nemůže být umístěna ve stříbrném poli. To samé platí obráceně, barva nesmí být v barvě. Například Rožmberská červená růže nesmí být v zeleném poli.

3. 2. POPIS ZNAKU A VLAJKY – zákonitosti a doporučení

U **znaku** popisujeme barvy a figury (symboly) z pohledu nositele znaku, nikoliv pozorovatele. Proto je v popisu používáno stranové určení „vlevo“ a „vpravo“. Kovy se popisují jako zlatá a žlutá ostatní tinktury stejně zelená, červená, modrá, černá.

Dělení znaku- základní dělení znaku je pokosem, pošikem, polcené, atd.. Variant je daleko více. Platí ovšem zlaté pravidlo, že v jednoduchosti je krása. Ovšem pokud chceme do znaku dát více figur je téměř pravidlem dělení znaku. Při tom je třeba vycházet z faktu zmenšení znaku např. razítka, vizitky, hlavičkový papír atd. Aby i v této velikosti byl znak čitelný.

U **vlajky** je stranový popis „vlevo“ a „vpravo“ užíván naopak, z pohledu pozorovatele. Kovy se popisují jako žlutá a bílá, ostatní tinktury stejně zelená, červená, modrá, černá.

Návrh vlajky- vychází ze znaku, proto by měla být vlajka jeho zjednodušením a vyznačovat se lehkostí vyobrazení s minimem figur. Je třeba brát v úvahu, že vlajka vlaje či samovolně splývá, ne jako znak, který je statický.

Dělení vlajky- pruhy- šikmé, vodorovné, kolmé atd. v souvislosti s figurou. Vlnité pruhy? Vlajka sama o sobě se vlní, tedy z rovného pruhu udělá vlnu. Velikost-musí být určena poměrem velikosti vůči šířce či délce listu-(odborně je vlajka nazývána *list*)

Blason- v heraldické terminologii znamená popis a je nadřazen grafickému ztvárnění-tedy návrhu.